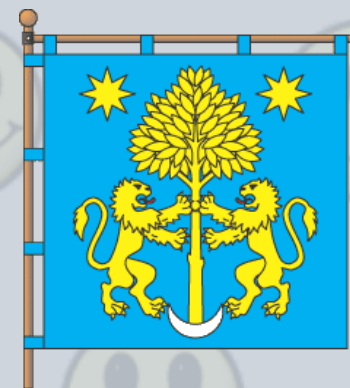

Глиняни - стародавнє містечко на Львівщині

- ✓ [Головна](#)
- ✓ [Наша церква](#)
- ✓ [Історія Глинян](#)
- ✓ [Рідна школа](#)

Розташоване воно в західній частині Золочівського району на берегах річки Перегноївки (басейн Вісли) за 46 км на північний схід від Львова. На початку XVI ст. Глиняни були оточені валами з дерев'яними укріпленнями і ровом. Середмістя Глинян оточували передмістя: Задвір'я, Застав'я, Долішня, Підзамче, Мельники. Перше поселення існувало в урочищі Діброва Під час розкопок у 1922-1924 року тут знайшли елементи пізнього палеоліту. На давній стоянці людей знайдено кремінні знаряддя праці: різці, скребачки, рештки кісток мамонта (зуби, ребра...), що свідчить про існування стоянок первісних мисливців. Цікава і назва міста, яка, мабуть, походить від глини, якої тут багато. У першій половині XIV ст.

Глиняни входили до складу Галицько-Волинського князівства. 12 травня 1397 року король Владислав II Ягайло надав Глинянам Магдебурзьке право, а навколишні землі передав роду Крушельницьких. В 1578 р. Глиняни отримали право на проведення трьох ярмарків на рік. Про статус королівського міста нагадував і тодішній герб Глинян: золота корона на червоному тлі. Місто стояло на жвавому торговельному шляху і купці його не оминали. Звідси розходились шляхи на Волинь, Поділля, Буковину. Але й ординці сунули все тими ж шляхами — а це вже значно гірше. Тому в Глинянах будують замок — теж не мурований: дерев'яно-земляний, зведений в 1603 р., оточений глибоким ровом. Середмістя брали в тісне кільце передміські райони Війтівство, Задвір'я, Долішня, Застав'я, Підзамче, Мельники.

У Глинянах королі та гетьмани завжди робили огляд війська, коли йшли на війну з турками і татарами. Року 1648 Богдан Хмельницький переглядав козацьке військо і готував його до оборони Львова. У вересні 1648 року влада у Глинянах перейшла до українського гетьмана Б. Хмельницького. Постой десятків тисяч жовнірів, шляхти, поштових та пахолків були для містян обтяжливими, аніж набіги ординців. Місто зазнавало руйнувань і пожеж, але щоразу відбудовувалось.

Основними видами діяльності були землеробство і тваринництво. Працювали млини, пивоварні, розвивалась торгівля і ремесла, особливо ткацтво. Упродовж XVII-XIX ст. у місті налічувалось понад 500 ткачів. Полотно, вироблене в Глинянах, вивозили до Гданська. А згодом місцеві ткачі почали спеціалізуватись на знаменитих глинянських килимах, скатертинах, рушниках. Року 1886 у місті організували художньо-промислове "Ткацьке товариство", а при ньому - ткацьку школу. Року 1921 у Глинянах створено килимову фабрику, продукцію якої експонували на виставках у Варшаві, Парижі, Нью-Йорку. На виставці у Познані 1929 року глинянські килими відзначили золотою медаллю. До 1939 року вони здобували нагороди на міжнародних виставках у Парижі, Нью-Йорку.

Місто Глиняни мало свій герб ще за короля Данила Галицького (1201-1264). Це було зображення якоря символа надії.

Постановою Верховної Ради України від 03.02.1993 року № 2983-XII смт. Глиняни віднесено до категорії міст районного підпорядкування. Нині в місті працює низка промислових підприємств, лікарня, дитяча консультація, середня і музична школи, крамниці, підприємства громадськоо харчування, об'єкти побутового обслуговування населення. Багата Глинянська земля і на особистості, котрі заслуговують шани і поваги, один із них Михайло Балтарович - уродженець Глинян. Суддя, надрадник окружного суду Золочівського повіту, патріот, культурний діяч. Саме адвокат Михайло Балтарович у дні листопадового чину 1918 році був повітовим комісарем Золочівського повіту. Глиняни включено до списку історичних міст і селищ України. Це старовинне місто багате і на пам'ятки архітектури...

Ми навчаємось
в

